

בש"פ 3568/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 3568/15

לפני: כבוד הרשמת ליאת בנמלך

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. המבקש הורשע ביום 8.1.2014 בעבירות של התפרצות למקום מגורים כדי לבצע גניבה או פשע, מעשה סדום שלא בהסכמה ומעשה מגונה, ובגזר דין מיום 6.10.2014 הושת עליו עונש מאסר בפועל של 11 שנים וחודש, עונשי מאסר מותנים ופיצוי לנפגעת העבירה.

יצוין כי המבקש הודה בבית המשפט המחוזי בעבירת ההתפרצות אך כפר בעבירות המין שיוחסו לו, והוא מוסיף לכפור בביצוען גם כעת. על כן, מעוניין המבקש להגיש ערעור מטעמו על הרשעתו בביצוע מעשה סדום ומעשה מגונה, ועל העונש והפיצוי שהושתו עליו.

בקשת ארכה ראשונה להגשת הערעור הוגשה בידי באי-כוח המבקש טרם חלוף המועד להגשת ההליך הערעורי, וזאת בשל חלופי ייצוג וקושי נטען בהשגת החומר הרלבנטי (בש"פ 7833/14). בקשה זו התקבלה בהחלטה מיום 1.12.2014 באופן בו ניתנה למבקש ארכה של 45 ימים להגשת ההליך הערעורי (דהיינו עד ליום 15.1.2015).

הבקשה שבפניי, לה צורף עותק של הודעת הערעור, הוגשה ביום 25.5.2015. פער הזמנים שנוצר הוסבר בידי באי-כוח המבקש בכך שהוגשה על ידי אחד מהם, עורך הדין שי מ. רוסינסקי, בקשת ארכה נוספת לבית משפט זה בחודש פברואר 2015 למתן ארכה עד ליום 1.6.2015, אך טרם התקבלה החלטה באותה בקשה. עוד נטען כי העיכוב בהגשת ההליך נבע גם ממצבם הרפואי של עורך-הדין רוסינסקי ושל בנו.

2. המשיבה, אשר ציינה תחילה כי על פני הדברים אין מקום לקבל את הבקשה, הצביעה בתגובתה בין היתר על אי דיוקים שנפלו בבקשה (למשל הטענה כי ניתנה הסכמתה לבקשה הנוספת שהוגשה לטענת באי-כוח המבקש בחודש פברואר 2015), על אי בהירות בנוגע לטענות שונות הכלולות בה ועל הקושי בהתנהלות באי-כוח המבקש. עם זאת סברה המשיבה כי קודם שתגבש עמדה סופית בבקשה ראוי לבקש את התייחסותו של המבקש עצמו להשתלשלות הדברים.

המבקש אכן התבקש להגיש את התייחסותו, ובתגובה שהגיש ציין כי באי כוחו מסרו לו כי הם מטפלים בעניינו, ובפרט בבקשה למתן ארכה להגשת הערעור, וכי הוא "המום" מכך שעניינו לא טופל כמובטח. כן עמד המבקש על רצונו להשיג על פסק הדין, בהדגישו כי לתחושתו נעשה לו עוול.

בהמשך לכך הודיעה המשיבה, בהגינותה הרבה, כי ניתנת הסכמתה למתן ארכה להגשת הערעור על הרשעתו של המערער בעבירות המין וכן על עונש המאסר שהושת עליו. עם זאת הוסיפה המשיבה כי נפגעת העבירה מתנגדת למתן ארכה להגשת הערעור ככל שזה מופנה כלפי חיובו של המבקש בפיצוי, וכי היא מצטרפת לעמדתה.

3. כפי העולה מן ההחלטות אשר ניתנו על ידי בהליך זה התנהלות באי-כוח המבקש מעוררת חוסר נחת. כאמור על פי הטענה הוגשה לבית משפט זה בקשת ארכה שניה כבר בחודש פברואר 2015 למתן ארכה עד ליוני 2015, ובאי-כוח המבקש המתינו להחלטה בבקשה. המתנה כה ממושכת להחלטה בבקשת ארכה (אשר לפי הנתען היתה בקשה מוסכמת) אינה סבירה, ומצופה כי עורך דין העותר בשם מרשו למתן ארכה כזו יפנה לבדוק האם נפלה תקלה ומדוע לא ניתנת החלטה בבקשתו. כן לא הובהר כיצד נטען כי מדובר היה בבקשה מוסכמת, עת המשיבה ציינה כי אין ברשותה כל תיעוד בדבר פניה שנערכה אליה בעניין (ובאי-כוח המבקש לא המציאו אסמכתא לפנייתם לבית המשפט או למשיבה). גם הטענות הנוגעות למצב הרפואי של עורך-הדין רוסינסקי (ושל בנו) מעוררות קושי בשים לב לכך שהמבקש מיוצג בידי עורכת-דין נוספת, עורכת הדין יעל תותחני.

חרף קשיים לא מבוטלים אלו סבורני כי איזון בין כל השיקולים הרלבנטיים מטה את הכף בסופו של יום אל עבר קבלת הבקשה, ועל כן החלטתי להיעתר לה.

הטעם המרכזי הוא כי מן החומר שבפניי עולה כי המבקש, אשר החליף את בא-כוחו ימים ספורים לפני גזר הדין, לא השלים בשום שלב עם פסק הדין - לאחר מתן גזר הדין הגישו בשמו באי כוחו החדשים בקשה לבית המשפט המחוזי לעיין בתיק וכן בקשת ארכה לבית משפט זה (בש"פ 7833/14 הנ"ל), בהן עמדו על כוונתו לערער על פסק הדין. המבקש ציין בתגובה שהגיש כי סבר שבאי-כוחו מוסיפים לטפל בבקשת הארכה מטעמו וכי הם מקדמים את הגשת הערעור, ובנסיבות אלו גם אם נפלו פגמים בהתנהלות באי-כוח המבקש והגם שיש להביע מורת רוח מהתנהלותם זאת, התוצאה לפיה תחסם דרכו של המבקש להגיש ערעור בזכות על פסק דין בו הורשע בעבירות מין חמורות שהוא כופר בביצועו (ויצוין כי בית המשפט המחוזי תיאר את הפרשה בגינה הורשע המבקש כפרשה ה"מתאפיינת בנסיבות ייחודיות

וחרירות המעוררות על פניהן תמיהה ופליאה") ואשר בגין הרשעתו בהן הושת עליו עונש מאסר ממושך, תהא בלתי מידתית. נראה כי גם המשיבה שותפה לעמדה זו, בנותנה הסכמה לארכה להגשת ערעור על הכרעת הדין ועל עונש מאסר שהושת על המבקש.

4. כמו כן, לאחר ששקלתי בדבר איני מוצאת להחריג את הערעור על רכיב הפיצוי ולקבוע כי הערעור ביחס אליו יימחק מהודעת הערעור המצורפת לבקשת הארכה. בהקשר זה לקחתי בחשבון את העובדה שהמבקש מעוניין לטעון לחפותו ביחס לעבירות המין החמורות בהן הורשע ואשר בין היתר בעקבות הרשעתו בהן חויב בפיצוי; את אופיו המעורב של פיצוי הנפסק מכוח סעיף 77 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בעקבות הרשעה בדין (ראו רע"פ 9727/05 גליקסמן נ' מדינת ישראל (8.8.2007)) (ודומני כי בהיבטים הפליליים של הוראת דין זו יש כדי להשליך על אמת המידה אשר על פיה יש לבחון בקשת ארכה להגשת ערעור על חיוב המוטל מכוחה); את העובדה שנפגעת העבירה צורפה כצד לערעור כבר בהודעת הערעור שצורפה לבקשת הארכה; וכן את המסקנה לפיה המחלל בהגשת ההליך לא נבע מהתנהלותו של המבקש עצמו - המצוי מאחורי סורג ובריח ובשום שלב לא חזר בו מרצונו להשיג על כל חלקי פסק הדין - אלא מדובר בהתנהלות מוקשית של באי-כוחו.

בהתחשב בכל הטעמים המפורטים לעיל, נוטה בעיני הכף אל עבר המסקנה כי אין מקום להורות למחוק מהודעת הערעור המצורפת לבקשה את ההשגה על רכיב הפיצוי בו חויב המבקש.

אשר על כן, תפתח המזכירות תיק מתאים בו תתויקנה הודעת הערעור והחלטתי זו.

התיק שייפתח יועבר ליומן בית המשפט, וזה יקבע את התיק לשמיעה, בהתאם לאמות המידה המקובלות, בהתחשב במועד הגשת בקשת הארכה.

5. בשולי הדברים אציין כי המבקש כלל בהודעת הערעור שצורפה לבקשת הארכה איור ממוחשב (בגוף הודעת הערעור ובנספחיה). המשיבה טוענת כי יש להורות על מחיקת האיורים שכן מדובר באיורים "מיניים גרפיים ופוגעניים". מבקשתה זו של המשיבה ניתן להבין כי איור זה לא הוגש בערכאה הדיונית, ועל כן אין מקום להציגו בערכאה זו מבלי שמוגשת בקשה להתיר את צירופו.

לפיכך, תוציא המזכירות מהודעת הערעור את האיור אשר צורף כעמוד אחרון לנספחים להודעת הערעור וכן תוציא את עמודים 7-8 להודעת הערעור ותשיבם לבאי-כוח המבקש. באי כוח המבקש יגישו את העמודים האמורים מתוקנים ללא האיור הממוחשב, וזאת בתוך שבעה ימים מעת המצאת ההחלטה לידיהם.

ניתנה היום, ה' בכסלו התשע"ו (17.11.2015).

ליאת בנמלך

עמוד 3

ר ש מ ת
